

မို့ပေါင်းသောပါးပြင်လေးကို ခပ်ဖွဖွနမ်းရင်း သင်းကြိုင်ချိုမြသော မြေပွေးမနှုတ်ခမ်းနီရနံ့လေးက သူ့အာရုံကို ဆွဲဆောင်လိုက်သည်မို့ မျက်နှာလေးကို အသာအယာဆွဲလှည့်လိုက်သည်။
မြေပွေးမက မျက်လုံးစင်းစင်းလေးကို မှေးဖွင့်ကြည့်လိုက်စဉ် နွေးကနဲ အထိအတွေ့နှင့်အတူ နှုတ်ခမ်းနှစ်ခု ပူးကပ်သွားလေသည်။

‘အွန်း...အွန်း...ဟွန်း...အွန်း’
ပေါင်လုံးကို အုပ်ထားသော လက်ကလေးနှစ်ဖက်က သံလုံးဗိုက်နှင့်သူမဗိုက်သားနှစ်ခုကြား ခပ်ကြပ်ကြပ်ညှပ်သွား၍ အားစိုက်ဆွဲယူပြီးမှ သံလုံးရင်ဘတ်ကြီးကို တွန်းမတင်လိုက်သည်။ လုပ်လိုက်ခါမှ အကာအကွယ်မဲ့သွားသော ပေါင်ကြားထဲသို့ မာတောင်ပုနွေးသော လီးတန်ကြီးက အတားအဆီးမရှိ တိုးဝင်သွားသည်။ မြေပွေးမ လန့်ပြီး ကြီးမားသောပေါင်တန်ကြီးနှစ်လုံးဖြင့် ဖိညှပ်ထားလိုက်မိသည်။ နှုတ်ခမ်းချင်းအတွေ့က နှစ်ယောက်စလုံး၏ အသွေးအသားများကို အံ့ဩဘွယ်ကောင်းလောက်အောင် ဆူပွက်လာစေသည်။

တခါမျှမခံစားဖူးသော အရသာ၏ပြင်းပြစူးရှသော အာရုံများက လက်ဝှေ့ကျော်နှစ်ယောက်၏ အသွေးအသားကို ကြီးစွာသော လှုပ်ရှားမှုကိုဖြစ်စေသည်။ သံလုံး၏ လီးတန်ကြီးမှာ ထမီနှင့်ပုဆိုးထပ်ကြားကို အတင်းတွန်းထိုးကာ အနံ့ရသော အမဲလိုက်ခွေးကြီး တကောင်လိုပင် မြေပွေးမ၏ စောက်ဖုတ်ကြီးရှိရာသို့ ဇွတ်တိုး တိုးဝင်နေသည်။

ပေါင်တန်နှစ်လုံးဖြင့် ညှပ်ထားသည့် အရသာကပင် သူ့အဖို့ စောက်ဖုတ်လို နေရသလိုအရသာရှိလှသည်။ ပုဆိုးကို ဆွဲတင်ပြီး ထမီစကို အသာ အထက်သို့ဆွဲလှန်လိုက်သောအခါ မြေပွေးမတကိုယ်လုံး သိသိသာသာ ထင်ရှားစွာ တုံ့ခါနေ၏။

‘ဟင် အင်း ဟင် အင်း’ ဟူသော အဖျားတက်သလို အသံတိုးတိုးလေးကလည်း လည်ချောင်းထဲမှ တုံ့ခါထွက်လာသည်။

ပူပူနွေးနွေးပေါင်သားနှစ်ဖက်ကြားသို့ လီးတန်ကြီးဝင်နေသည်ကိုပင် သံလုံးက စောက်ဖုတ်ထဲဝင်နေသည်ဟု အထင်ရောက်နေသည်လားမသိ ..ဂမူးရှုထိုးဖြင့် ဖင်ကြီးကိုကြွကာ ဆောင်ဆောင် လှိုးနေပြန်လေသည်။
အလုံးအထည်ကြီးမား တောင့်တင်းသော လီးတန်ကြီးနှင့် နူးညံ့သောပေါင်သားနှစ်ခုကြား မာကျောဖုတ်စသော အထိအတွေ့လေးတွေနှင့် ထိုးထိုးသွင်းလိုက်ခြင်း၏ အရသာကို ခံစားရသောအခါ မြေပွေးမမမျှာမှာလည်း ပထမဆုံး လီးတချောင်း၏အရသာကို ခံစားရခြင်းဖြစ်လေရကား ဘာလုပ်ရမှန်း မသိဘဲ တုတ်ခိုင်ထက်သန်သော လီးတန်ကြီးကိုသာ ပေါင်နှစ်လုံးဖြင့် အသေညှပ်ထားမိလေသည်။
သွယ်လှူသော လက်နှစ်ဖက်ကမူ သံလုံး၏လည်ပင်းတုတ်တုတ်ကြီးကို အလန့်တကြားအားကုန် ရစ်ပတ်ထားမိရာ၏။ ‘ပြုတ်..ခနဲ..ပြုတ်..ခနဲ’ အသံလေးများ တချက်တချက်ထွက်ပေါ် လာပြီး လီးထိပ်ကြီးမှ စိုစိုရွှံ့ရွှံ့အရည်များ မြေပွေးမပေါင်အတွင်းပိုင်းကို ပေကျဲကုန်လေသည်။
စောက်ဖုတ်ထဲမဝင်ဘဲ ဒရောသောပါးကြီးလုပ်နေသော သံလုံးကို ‘မဝင်သေးဘူး’ ဟု ပါးစပ်ကပြောမထွက်..ပေါင်ကြားသို့ အတင်းထိုးသွင်းလိုဆောင်နေခြင်းကိုလည်း အားမရ..ဒုက္ခရောက်လှဘိသည်။

သံလုံးကမူ နှုတ်ခမ်းကိုစုပ်လိုက် ပါးကိုနမ်းလိုက်နှင့် သူ့ဖင်ကိုအရှိန်မပျက် ကြွကာ ကြွကာ မြေပွေးမပေါင်တုတ်တုတ်နှစ်လုံးကြားသို့ လီးတန်ကြီးကို စိုက်စိုက်ချနေ၏။ မြေပွေးမက အားမလိုအားမရ ရှိလှသော်လည်း စကားတလုံးမှပြောမထွက်ပဲ ခြေမနှစ်ချောင်းကို သံဂျိတ်ကဲ့သို့ချိတ်ခါ ပေါင်တန်ကြီးတွေကို ပူးမြဲပူးထားမိပြန်သည်။

နွေးထွေးနူးညံ့သော ပေါင်နှစ်လုံးကြားကို လှိုးရသည်အရသာကို သံလုံးကဲ့သို့ မိန်းမမြင်ဘူးသူမဆိုထားနှင့် မိန်းမချဘူးသောသူပင် စောက်ပတ်ကိုလှိုးရသလို အရသာရှိကြောင်း လုပ်ဖူးသူမှပင်သိမည်ဖြစ်လေသည်။

သံလုံးက သူ့အာရုံနှင့်သူ့ အသေကုန်ကြိုးသည်။ မြေပွေးမ ခန္ဓာကိုယ်လေး တုံ့ကနဲ တုံ့ကနဲ ခါခါသွားအောင် အားကုန်ဆောင်လှိုးလှိုးလိုက်ရာ ပထမဆုံးသော လရေများက ပေါင်နှစ်လုံးကြားမှတဆင့် မြေပွေးမဖင်ကြားအောက်သို့ ပူကနဲ ပူကနဲ ပန်းဆင်းကုန်လေသည်။

မြေပွေးမ ပြောလည်းခက်..မပြောလည်းခက်..အမယ်..ကိုယ်တော်ချောက အမောကြီးတောင်မောနေသေးပြီး မြေပွေးမနှိအိအိကြီးနှစ်လုံးနှင့် မျက်နှာကိုကပ်ခါ...ဂူးကနဲ..ဂူးကနဲ အသက်ရှူနေလေသည်။ မြေပွေးမကလည်း အခုအချိန်အထိ သူ့လည်ပင်းကိုသိုင်းဖက်ထားမိသော လက်နှစ်ဖက်ကိုမလွှတ်မိသေး။
သံလုံးက အားရသေးဟန်မတူဘဲ စောက်ဖုတ်ကိုလက်နှင့်စမ်းသပ်ရန် ဖင်ကိုခပ်ကုန်းကုန်းကြွပြီး သူ့လက်နှစ်ဖက်ကို ဆီးခုံနှစ်ခုကြားသို့ ထိုးသွင်းရန်ပြုသည်။ မြေပွေးမက ဖင်ကြီးကိုလှေတစင်းလို ဘယ်ညာခါရမ်းလူးလိမ့်ပြီး ငြင်းဆန်၏။
သံလုံးက ဂရုမစိုက်။လက်ကို အတင်းထိုးသွင်းလိုက်၏။ သံလုံး အခြေအနေမှန်ကို သိသွားလေသည်။ သူ့လီးက မြေပွေးမ စောက်ပတ်ထဲမဝင်ပဲ ကြီးမားပြည့်ကြပ်နေသော ပေါင်တန်နှစ်လုံးကြားမှ

မဟာပထဝီမြေကြီးဆီသို့ တိုင်တတိုင်လို စောက်ထိုးကြီးစိုက်ဝင်နေကြောင်းနှင့် အားသွန်ခွန်စိုက်ပန်းထုတ်လိုက်သော သုတ်ရေများက အောက်မှထမီပေါ် တွင်ပေနေကြောင်း တွေ့လိုက်ရလေသည်။

သံလုံးအနည်းငယ် ရှက်စိတ်ဝင်သွားမိလေသည်။ မြေပွေမ သူ့ကိုမည်သို့ထင်မည်နည်း။ ထန်လိုက်တာ...ဝင်မှန်းမဝင်မှန်းတောင်မသိပဲ လိုးနေသူပါတကားဟုထင်လေမည်။ သံလုံးက သူ့လည်တိုင်ကို ရစ်ဖွဲ့ပတ်သိုင်းဖက်သွယ်ထားသော မြေပွေးမလက်နှစ်ဖက်ကို ဖြုတ်သည်။ မြေပွေးမက ရုတ်တရုတ်ဖြုတ်မပေးပဲပေကပ်ကပ်နေသေးသည်။ သံလုံးကအတင်းစွတ်ဖြုတ်ပြီး ခါးကိုမတ်သည်။ မျက်စိက စောက်ပတ်ကိုအသေအချာကြည့်သည်။ စောက်ပတ်ဖောင်းဖောင်းကြီးက ထမီအောက်မှာ ခေါင်းပြုရုံလေးထွက်နေသည်။ သံလုံး ထမီကိုဆွဲမပြီးလှန်တင်လိုက်သည်။ 'အိုး..ကျွတ်' မြေပွေးမ ရှက်ရွံ့စွာပြန်ဖုံးသည်။ သံလုံးက အတင်းဆွဲလှန်ပြီး ကြည့်သည်။

ထိုအခါမှ ကြီးမားဖောင်းကားနေသော ဖဂုံညှင်းကြီးတစ်ကောင်နှယ် အရေလဲ့နေသော စောက်ပတ်ခုံးခုံးကြီးကို ထင်ရှားစွာတွေ့လိုက်ရလေသည်။ စောက်မွေးတွေက မဲနက်လုံးထွေးနေသည်။ စောက်မွေးအုံကြီးက နက်မှောင်ပြောင်လက်ခါ ဖြူဝင်းတင်းပြောင်နေသော ဆီးခုံကြီးပေါ် ဝယ် အုံလိုက်ကျင်းလိုက် အုံဖွဲ့နေသည်။ စောက်မွေးထူထူပြိန်းပြိန်းကြီးတွေအောက်မှ စောက်ပတ်အကွဲကြောင်းကြီးက ခပ်ဟဟ ကွဲတင်းနေပြီး ထိပ်ဆုံးချိုင့်ဝှမ်းလေးထဲမှ ပြုတစ်တစ်စောက်စိလေးကို ဝိုးတဝါးမြင်ရသည်။

မြေပွေးမ၏ ကောရွန်းရှည်လျားသော မျက်တောင်ကောကြီးများက သံလုံးမျက်နှာကိုအကဲခပ်သလို ခပ်မှေးမှေးလေးစဉ်းပြီးကြည့်နေသည်။ သံလုံးမျက်စိများ ကျွတ်ထွက်မတတ်ပြူးနေပြီး မီးတောက်အခိုးအလျှံတွေ တရှိန်ရှိန်တောက်နေသလို နီရဲလျှက်ရှိသည်။ လီးတန်ကြီးက လမ်းမှားရောက်သွားခြင်းအတွက် ရှက်ရွံ့ဟန်နှင့် ခေါင်းထောင်ပြန်ထွက်လာပြီး ပုတ်သင်ညှိကြီးတကောင်လိုပင် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လုပ်နေလေသည်။ မြေပွေးမမျက်လုံးအစုံ ကမသိမသာနှင့်အောက်စိုက်ပြီး လီးကြီးကိုကြည့်မိသည်။ လီးထိပ်ကြီးက နီရဲလျှက်ဒစ်ကြီးပြနေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသောအခါ မရိုးမရွစ်တ်တွေ တဖွားဖွားပေါ် လာလေသည်။ လီးတန်ကြီး၏ ထွားကြိုင်းကော့ပျံနေသော အနေအထားနှင့်အကြောပြိုင်းပြိုင်းထနေပုံကြီးက စောက်ပတ်ကိုထိန်းမရအောင် အုံကြွစေပြီး တ ဟင်း ဟင်း ဖြစ်အောင်လှုပ်ရှားသွားစေလေသည်။

သံလုံးက အရိုင်းသက်သက်ဖြစ်သလို မြွေပွေးမကလည်း အစိမ်းသက်သက်..

အသစ်ချက်ချက် ပါကင်ဗူးတစ်ဗူးကို ဖောက်လှေ့မရှိသော စားလှေ့မရှိသော ခလေးတယောက်က နည်းပေးလမ်းပြလုပ်မည်သူမရှိပဲ အတင်းဆွဲကြကာ ခွါနေသလိုပင် စနစ်တကျမဟုတ်...အားလုံးက ဖရိုဖရဲဖြစ်နေသည်။ ပြီးတော့ နှစ်ယောက်စလုံးက စကားတလုံးမှ မပြောကြ။

ပြင်းပြထက်ရှသော အသက်ရှူသံကြီးတွေသာ အပြိုင်ရှုရင်း သံလုံးက သူ့တန်ကြီးကို လက်ဖြင့်ကိုင်၍ နှစ်ခြမ်းကြားသို့ ထိုးသိပ်ထည့်လိုက်လေသည်။ ဒီတစ်ချိန် မြွေပွေးမ ပေါင်လုံးကို မသိမသာလေး ကားပေးလိုက်မိသည်။ သံလုံးကလဲ သဘာဝကပေးသော အသိဉာဏ်အတိုင်း မြွေပွေးမပေါင်တန်ကြီးနှစ်ဖက်ကြားသို့ ခူးထောက်ဝင်ထိုင်ကာ မြွေပွေးမ ခြေထောက်ကို အထက်သို့ တွန်းတင်လိုက်လေရာ ပေါင်လုံးတုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်ကြားမှ ဖောင်းဖောင်းမို့မို့ ဆင်ဦးကင်းဖုတ်ကြီးမှာ ကားကားကြီးဖြစ်သွားလေတော့သည်။

သံလုံးက ယှဉ်ပါးသွားပြီမို့ ပုဆိုးကိုခေါင်းပေါ် မှချွတ်လိုက်ပြီး ဂျိုင်းပြတ်စွတ်ကျယ်ကိုလည်း ဆက်တိုက်ချွတ်ချလိုက်သည်။ သူ့လှုပ်ရှားမှုများက အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့နှင့် ပျာယာခပ်နေသလိုဖြစ်နေသည်။ အကျ်းရော လုံချည်ရော ချွတ်လိုက်သော သံလုံးကိုယ်ခန္ဓာကြီး မိမွေးတိုင်းဖမွေးတိုင်းကြီးဖြစ်သွားလေသည်။ မွေးများ အဖုတ်လိုက်ကြီးကြားမှ ထိုးထိုးထောင်ထောင်ထွက်ခါ မတ်တောင်နေသော တန်ကြီးမှာ အသံယားစရာကောင်းလောက်အောင် ကြီးမားလွန်းလှသည်။ လုံးပတ်က ဝါးရင်းတုတ်တချောင်းလို ကြီးမားတုတ်ခိုင်ပြီး ရှစ်လက်မနီးပါးရှည်လျားသော တန်ကြီးက မြွေပွေးမအသစ်စက်စက်လေးထဲသို့ ရန်တာရုလိုက်လေသည်။

မြွေပွေးမ ဒီတချိန်တော့ အပီအပြင်ခံရပြီဆိုသည်ကို သိလိုက်ရင်း လက်ကလေးနှစ်ဖက်က ခေါင်းအုံးအစွန်းနှစ်ခုကို ကျစ်နေအောင်ဆုပ်ကိုင်ထားခါ သံလုံးမျက်နှာကိုသာ စိုက်စိုက်လေးကြည့်နေမိသည်။

သံလုံးက နှစ်ခြမ်းကို လက်မနှစ်ဖက်ဖြင့် အသာအယာဖြိုလိုက်သည်။ စောက်ရေစိုစိုစိစိလေးများ ရွန်းစိုနေသော အတွင်းမှ အပျိုနံ့လေးက လိုက်ထွက်လာသည်။ သံလုံးက ငေါက်တောက်တောက်လေး ပြုထွက်စပြုလားသော စောက်စိလေးကို အထူးအဆန်းကြည့်သည်။ အစိလေးအောက်ရှိ ပျော့အိချွတ်သော အသားမျှင်အချို့က ခပ်မဲမဲရှိသော်လည်း နှစ်ခြမ်းဘေးသားများက အရစ်လိုက်လေး ရဲတွတ်နေသည်။ သံလုံးက တံတွေးကို ဝှက်ကန်မြဲမြဲပြီး သူ့ကြီးကိုဖြိုကာ အသားများအား ထိုးသွင်းမွေ့နှောကာပြစ်လိုက်လေသည်။

‘ပြစ်ပြစ်..ပြစ်ပြစ်’ ဟူသောအသံများက လေးအတွင်း ပြစ်ပြစ်နှစ်နှစ်ကြီး မွေ့နှောလိုက်သော ထိပ်မှအရည်များနှင့် ပေါင်းစပ်လျက်ထွက်ပေါ် လာလေသည်။

‘အ အား ကျွတ်ကျွတ်..အဟင်း..ဟင်းဟင်း’
မြွေပွေးမ ဖင်ကြီးလူးလိမ့်သွားပြီး ထောင်ထားသော ခြေအစုံက လိပ်ပြာတောင်ပံကြီးတွေအလား ကားကနဲ ကားကနဲ လှုပ်ရှားသွားရလေသည်။
ဇီကနဲ ဇီကနဲ ဖိထောက်ခါ ထိုးချေလိုက်သည့် အရသာက ဖင်မှတစ်ဆင့် တင်ပါးကြီးတခုလုံးသို့ ပျံ့နှံ့သွားကာ ကျောရိုးတလျှောက် စိမ့်ဝင်စီးဆင်းသွားသလို ခံစားနေရသည်။

ပြစ်..ပြစ်..ဖြစ်ဖြစ်...မြည်အောင် ထိုးမွေ့လိုက်ခြင်းကြောင့် စောက်ဖုတ်အတွင်းနားရှိ ဂလင်းအကြိတ်များမှ အရည်ကြည်များက တစ်မိမိယိုစီးကျလာကြသည်။ အဝလေးနားမှ စိမ့်ထွက်စီးကျလာသော အရေကြည်ဥလေးများ စုမိကြပြီးနောက် အစိအောက်ရှိ အခံအပေါက်မှတစ်ဆင့် ဖင်ကြားအတိုင်း မို့ညောင်ရိုးတိုင်အောင် သွယ်ဆင်းသွားလေရာ အရေကြည်များစီးဆင်းရွေ့လျားမှုကြောင့် ယားကျိကျိလေးခံစားလိုက်ရပေသည်။

ဘေးနှုတ်ခမ်းသားနှစ်ချပ်မှာ ခြင်အနားခံရသော ကျွတ်ကောင်၏ ကြောပြင်သားရေသားနယ် ..တေတေ..တေတေ..နှင့် တွန့်တက်သွားသည်ကို သံလုံးစိုက်ကြည့်နေမိလေသည်။ အသေးစိတ်ကို မှင်သက်ကြည့်နေမိရင်း တဆတ်ဆတ်တုံခါနေသော သူ့ကြီး၏လုံးချောပြောင်နေသော ကွမ်းသီးခေါင်းကြီးအား လက်ဖြင့်ကိုင်ကာ မြွေပွေးမနံရံတလျှောက်သို့ ဒရုတ်တိုက် ပွတ်ဆွဲပြီး အခံအပေါက်ထဲသို့ ထိပ်လုံးကြီးကို ဗူးဆို့ကြီးကဲ့သို့ အသာအယာတေ့ဆိုကြည့်လိုက်ရာ အပေါက်မှာ ရဲကနဲလှုပ်ရှားသွားရပြန်သည်။
သံလုံးမှာ ယခင်ကတွေ့ကြုံဖူးခြင်းမရှိပါပဲနှင့် စူးစမ်းလိုသောစိတ်နှင့် ကြီး၏ စွဲဆောင်မှုပြည့်ဝသော အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတို့ကို ဆန့်ကျင်မူလိင်သဘောအရ အနုစိတ်ကြည့်နေမိခြင်းဖြစ်သည်။

မြွေပွေးမ ပက်လက်အနေအထားနှင့် ခြေနှစ်ဖက်ကိုကားပြီး ကွေးထားပုံမှာ ဘေးမှကြည့်လျှင် ပိုးစိုးပက်စက်နိုင်လှသည် အနေအထားပင်ဖြစ်သည်။ ကို အစွမ်းကုန်ဖွင့်ထားပေးသလို ဖြစ်သော ပုံစံမို့လည်း သံလုံးမှာ ကန္တာရအလယ်မှ

အိုအေစစ်တစ်ကို လေယာဉ်ပေါ် မှထင်းလင်းစွာမြင်သည်နယ် စောက်ဖုတ်ကြီးကို ရှင်းလင်းစွာ ကိုင်တွယ်စမ်းသပ်နိုင်နေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။
သံလုံးက မြေပွေးမ စောက်ဖုတ်အတွင်းသားမျှင် နုနုလေးများကို တန်ကြီးဖြင့် မှုံ့ကျွဲသံမွေ့သလို တပြစ်ပြစ်မွေ့နေပြန်သည်။ စေးကပ်သော စောက်ရေများက အတွင်း ညောင်စေးတန်းအောင် ဖျစ်ချွဲလာသည်။ မြေပွေးမမှာ ကြိုးဝိုင်းအတွင်း အလဲထိုးစဉ်ကနှင့် မတူသော စိတ်လှုပ်ရှားမှုတမျိုးကို တသိမ်သိမ်ခံစားရင်း ဖင်ကြီးကို မိုးပေါ် သို့ကော့ကော့တင်လိုက်ရာက ဗိုက်ကြောလေးများ တင်းပြီး ဇော်ဇော်ဇော် ဇော်ဇော်ဇော်နှင့် သုံးလေးကြိမ်မျှတုံခါပြီး ဖင်ကြီးကို မွေ့ယာပေါ် သို့စောက်ကနဲ ပစ်ချလိုက်မိပြန်သည်။
သံလုံးမှာ ကာမရာဂဇောကြီးကပ်လာသည်မို့ နဖူးပြင်၌သာမက ကျောပြင်တလျှောက်ပါ ချွေးသီးပေါက်ကြီးများ စီးကျလာလေသည်။ သံလုံးခန္ဓာကိုယ်တခုလုံး ချွေးဖြင့် စိုရွှဲပြောင်ဝင်းကာ ကြွက်သားများက အဖုဖုတစ်ရစ်လာ၏။ ကွေးကောက်ထားသော ပေါင်သားကြီးများက အကြောကြီးတွေတင်းတင်းသွားသကဲ့သို့ တင်ပါးနှစ်ဖက်မှာလည်း ခွက်ခွက်ဝင်သွားပြီး လှုပ်ရှားသွားလေသည်။
မြေပွေးမ ဆန္ဒဇောတွေ ထန်ပြင်းလာဟန်နှင့် သံလုံး၏နို့ကြီးနှစ်လုံးကို လက်ဖြူဖြူလေးဖြင့် ခပ်ဖွဖွလေးပွတ်ပေးရင်း တဟင်းဟင်း အသံပြုလာလေသည်။

‘နင်ဘယ်လိုတွေ လုပ်နေတာလဲ..မခံနိုင်တော့ဘူး’ မြေပွေးမ၏ လှုပ်ရှားထက်သန်စွာ ကတုကရီပြောသံလေးက သံလုံးခွန်အားများကို နှစ်ဆတိုးပွားစေပြန်သည်။ ယောကျ်ားဆိုသော သတ္တဝါများက မခံနိုင်ဘူး ဆိုသောအသံကြားလေလေ ရမက်အားတက်ကြွလေလေပင် မဟုတ်ပါလား။
မြေပွေးမ တီရှပ်အင်္ကျီလေးကို သံလုံးအသာအယာ ချွတ်ယူလိုက်သည်။ မြေပွေးမ က ပြုံးသလို မပြုံးသလို မျက်စောင်းလေးထိုးခါ လက်နှစ်ဖက်ကို မြှောက်ပေးလိုက်ရာ တီရှပ်အင်္ကျီလေး ကျွတ်ထွက်သွား၏။

အောက်ခံဘရာစီယာလေးအောက်မှ တစ်ရစ်နေသော ဖွေးဖွေးဥဥနို့ကြီးနှစ်လုံးမှာ ပေါက်စိကြီးတွေလို ပူနွေးလုံးတင်းနေသည်ကို သံလုံးစမ်းသပ်မိသည်။ နို့သီးခေါင်းလေးတွေက သဗျစ်သီးလေးတွေအလား ညိုမလို နီမလိုနှင့် အရည်လဲကာ မတ်ထောင်နေကြ၏။ သံလုံးက နို့သီးလေးတွေကို အသာအယာဖို့ကြည့်၏။ ယောကျ်ားတယောက်၏ နို့ဖို့ခြင်းကို ခံလိုက်ရသောအခါ ဖြစ်ပေါ် လာသော မိန်းမတယောက်၏ ခံစားမှုမှာ နက်နဲလှ၏။
နို့သီးခေါင်းကို ပြုတ်ကနဲ အစုပ်ခံလိုက်ရသည်နှင့် နှစ်ခြမ်းက တင်းကနဲနေအောင် စေ့ကပ်သွား၏။ ထစ်ကနဲ ထိပ်ကို ညှစ်လိုက်သော နှစ်ခြမ်း၏ ညှစ်အားကြောင့် ထိပ်ကြီး မဝင်တဝင်ဖြစ်နေရာက ဖြတ်ကနဲ အပြင်သို့ ကန်ထွက်လာသည်။ သံလုံးက ကိုလက်နှင့်ကိုင်ပြီး ပြန်တော့ကာ နို့ကိုပြန်ဖို့သည်။

‘ပြုတ်..ပြုတ်..အွန်း..အင်း..အင်း’
‘ဟင်..အင်း...အင်း...ကျွတ်ကျွတ်...’
မြေပွေးမ ဗိုက်သားပြင် ချပ်ချပ်လေးဖြစ်သွားပြီး ဖင်ကြီးကိုကော့ကော့ထိုးပေးမိနေပြန်သည်။ ထိုအခါ တော့ရှုံလေး တော့ထားသော တန်ကြီးက ‘ဇွပ်’ကနဲ ထဲသို့ ခပ်တင်းတင်းလေး စိုက်ဝင်သွားရာ မြေပွေးမ လန့်သလိုလေးဖြစ်သွားပြီ ဖင်ကြီးကိုဘေးတဖက်သို့ ခါရမ်းလှုပ်ရှားကြည့်မိ၏။ ပေါင်ကြီးကို ကားပြီးဖင်သားတစ်တစ်ကြီးကို ဘေးဖက်ဆီသို့ မသိမသာလေး စောင်းလှည့်လှုပ်ရှားလိုက်သောအခါ အတွင်း ဒစ်ကြီးက ‘ဖြစ်’ကနဲမြည်ကာ ပြန်ဝင်သွားသည်။ မြေပွေးမ ‘ဝင်ပြီ’ဆိုသောအသံနှင့် သံလုံးတင်ပါးကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် လှမ်းဆွဲပြီး အောက်မှကော့ဆောင်လိုက်မိ၏။

နို့ကြီးနှစ်လုံးက တင်းဝင်းမာထောင်ကာ ပယ်ပယ်နယ်နယ်ကြီး ညှစ်ကိုင်ခံနေရသည်တိုင် တစက်မညှိုးပဲ အိစက်တုံခါနေသည်မို့ သံလုံးမှာ သည်တောင်ကို မောင်ဖြူပါ့မယ် ဆိုသောစိတ်ဓါတ်နှင့် နို့ကြီးနှစ်လုံးကို သဲကြီးမဲကြီးအောက်ခြေမှ ပူးညှစ်ဆုပ်ကိုင်ပြီး တင်းစုလာသော နို့သီးခေါင်းလေးများကို အားရပါးရကြီး အပြုတ်ပြုတ်ဖို့လိုက် နို့အုံကြီးတခုလုံးကို လျှာကြီးဖြင့်ယက်လိုက်နှင့် ချွေးတလုံးလုံးဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေ၏။

မြေပွေးမ စိတ်တွေ မရိုးမရွဲဖြစ်လာသည်။ နို့ကြီးနှစ်လုံးကို တစ်စိအနယ်ခံရလေ မြေပွေးမ အနေခက်လေပဲဖြစ်သည်။ မခံမရပ်နိုင်လောက်အောက်လဲ အခံချင်စိတ်တွေ ထန်လာလေသည်။

‘ခလေးကျနေတာပဲ’ မောဟိုက်နေသည့်ကြားမှ ခပ်တိုးတိုးလေးပြောရင်း သံလုံးဆံပင်များကို ချစ်စနိုးလေး ထိုးဖွကစားပြီး ခန္ဓာကိုယ်ကို ငရုတ်တကောင်လို ကွေ့ကွေ့ကောက်ကောက်လေး တွန့်လိမ်နေမိချေသည်။ မြေပွေးမ ဘရာစီယာက လည်ပင်းတွင်ပုံကျန်နေသဖြင့် ခေါင်းမှ ဆွဲချွတ်လိုက်လိုက်ပြီး ကုတင်တန်းပေါ် တင်ထားလိုက်ရာ ခါးတွင်ကွင်းလိုက် စုနေသော ထမီမှအပ အဝတ်အစားဆို၍ မြေပွေးမခန္ဓာကိုယ်တွင် လုံးဝမရှိတော့ပဲ ဖွေးဥနုထွတ်သော အသားစိုင့်အသားခဲများဖြင့် ဝတ်လစ်စလစ်ဖြစ်သွားလေတော့သည်။ အပစ်ဆိုစရာ မရှိအောင် သူနေရာနှင့်သူ အချိုးကျလှပနေသော မြေပွေးမ၏ ရှိုက်ဖိုကြီးငယ်အသွယ်သွယ်တို့က ဖွေးဖွေးဝင်းဝင်းကြီးပေါ် ထွက်လာလေသည်။

နို့ကြီးနှစ်လုံးကို စိတ်တိုင်းကျ ပယ်ပယ်နယ်နယ်ဖိပြီး စိုရွှဲအားရမှ သံလုံးက ကိုယ်ကို မတ်လိုက်၏။ ပြီနောက် မြေပွေးမ

တကိုယ်လုံးကို အနုစိတ်ကိုင့်တွယ်စမ်းသပ်နေသည်။ လက်များက ကင်းမြေများ သွားသလို တရွရွတဖြေးဖြေးအနံ့ရောက်နေသည်။

‘အာ..ဘာတွေလျှောက်လုပ်နေတာလဲ..စိတ်ညစ်လာပြီ’
သံလုံးက မကြားချင်ယောင်ဆောင်ပြီး မြေပွေးမ ဆီးခုံမှ စောက်မွှေးများကို လက်ဖြင့်အသာ သပ်ချပြီး နှုတ်ခမ်းသားလေးများကို ဖွဖလေး ပွတ်သပ်ကစားနေသည်။ ကလေးအသားလေးလို နူးညံ့နေသောစောက်ဖုတ်ကြီးကို ပွတ်သပ်လို့အားမရဖြစ်နေသည်။ ချစ်စရာ ပုံပုံအိအိကြီးက ဆွဲယက်ချင်လောက် စွဲဆောင်မှုရှိလှသည်။

သံလုံး အောက်ဖက်ကိုအသာလေး ရှောဆင်းလိုက်၏။ ပြီးတော့ မြေပွေးမ ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ပယ်ပယ်နယ်နယ်ဖိထားရင်း လျှာကြီးဖြင့် အားရပါးရကြီး ‘ရှလွတ်’ ကနဲမြည်အောင် အောက်မှအထက်သို့ ကော့ယက်တင်လိုက်သည်။

‘အား’ ကနဲအော်ကာ မြေပွေးမတွန့်ရင်း ဖင်ကြီးတွန့်ခါသွားသည်။ သံလုံးလျှာကြီးက အာငွေဖြင့် နွေးနေသည်။
‘ပြစ်..ပလတ်..ပြတ်’ ‘အား...အ..အဟင်..ဟင်..ဟင်’
မြေပွေးမ မျက်ဝန်းထောင့်မှ မျက်ရည်ဥလေးများ စို့လာသည်။
ထို့နောက်သံလုံးက အရဲတိုးပြီး နှစ်ဖက်ကို ရဲရဲကြီးကိုင့်ကာ လျှာစောင်းကြီးကို ထိုးသွင်းလျက် တင်းတင်းရင်းရင်းကြီး စိုက်သွင်းကော်ထုတ်ကာ ယက်ပေးလိုက်လေရာ..
‘အား..တော်ပြီ..တော်ပြီ..ထွက်ကုန်လိမ့်မယ်’ မြေပွေးမက တအားထိန်းညစ်ထားရသော အသံနှင့်အလေးကြိတ်ပြီးအော်ကာ သံလုံးဦးခေါင်းကို အတင်းဆွဲထောင်လိုက်လေသည်။ သံလုံးက စိတ်ကြိုက်မွေ့နှောကစားရသော ကလေးတစ်ဦးကဲ့သို့ သက်ပြင်းရှည်ကြီးချကာ မြေပွေးမ၏ ရှုမဲ့လူးလွန့်နေသော မျက်နှာလေးကို ခုံမင်မြတ်နိုးစွာ စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

‘သွား..မရွံဘူးလား’
မြေပွေးမက သူ့မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်နေသော သံလုံးမျက်နှာကို မထိပဲ လေထဲမှ လက်ကလေးနှင့် လှမ်းပုတ်ရင်း မျက်စောင်းလေးထိုးကာ ပြုံးနွဲ့နွဲ့လေး ပြောလိုက်သည်။
‘ငါ့ဟာကြီးကိုလည်း စုပ်ပေးအုံးလေ အမယ်..စုပ်ပါဘူး..ရွံတယ်..အဟင်’
နှုတ်ခမ်းလေးရွဲကာ ခပ်မဲ့မဲ့ပြောရင်း မျက်လုံးလေးကလည်း ရင်ခုံစရာကောင်းလောက်အောင် ကြီးမားတောင်ထနေသော သံလုံး၏ တန်ကြီးဆီ မသိမသာရောက်သွားလေသည်။
သံလုံးက မြေပွေးမ ပခုံးလေးကို ညှင်သာစွာ ဆွဲယူပြီး ထိုင်စေကာ မကွေးတကွေးခူးကွေးရပ်လျှက် တန်ကြီးကို မြေပွေးမ၏ မျက်နှာနား ကပ်ပေးလိုက်၏။

‘အာ..မစုပ်ချင်ပါဘူး ဆို’
မြေပွေးမက မျက်နှာကို တစ်ဖက်သို့လွှဲရင်း လက်တဖက်က တန်ကြီးကို မရဲတရဲလေး ကိုင်လိုက်သည်။ ကြမ်းရှသော မွှေးများကို ခပ်ဖွဖကို ဆွဲကြည့်ပြီး.. ‘ဘာမှန်းလဲ မသိဖူး’ ဟု မပွင့်တပွင့်ပြောလိုက်ရင်း ဒစ်ကြီးပြဲထွက်လာအောင် အပေါ် ယ်အရေခွံကို ဖြဲလိုက်သည်။
ရဲရဲနီနေသော တန်ထိပ်ဖူးကြီးကို လျှာထိပ်ကလေးနှင့် မရဲတရဲလေး တို့ကြည့်သည်။ လျှာလေးနှင့် ထိလိုက်သည်နှင့် တန်ကြီးက ဆစ်ကနဲ တုံခါ လှုပ်ရမ်းသွားသည်။ မြေပွေးမမှာ မျက်လုံးလေးနှစ်လုံးကို စုံမှိတ်ရင်း တန်ကြီးကို အရင်းမှဆုပ်ကိုင်ကာ ရှက်သွေးဖြာနေသော မျက်နှာလှလှလေးကို ခပ်ဝှက်ဝှက်လုပ်ကာ မလုပ်ချင်သလို လုပ်ချင်သလိုနှင့် နှင်းဆီနီတာရဲနှုတ်ခမ်းလေးဖြင့် ထိပ်ကြီးကို ‘ပြတ်’ ကနဲမြည်အောင် နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကြားသို့ စုပ်သွင်းလိုက်လေသည်။

ကြီးမားသော ထိပ်ကြီးကြောင့် မြေပွေးမနှုတ်ခမ်းလေးမှာ ဝ လုံးလေးပမာ ဝိုင်းစက်ပြီး ဖေါင်းကားတင်းပြည့်သွား၏။ ကြီးမှာ ဇိုးဇိုးဇတ်ဇတ်နှင့်တုံလာပြီး သံချောင်းကြီးတစ်ချောင်းလိုပင် အစွမ်းကုန် ထောင် လာလေသည်။

‘ဟင်း...အရမ်း မာလာတာပဲနော်’
မြေပွေးမက ခလေးလေးတယောက်လိုပင် သံလုံးမျက်နှာကိုမော့ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်ခါ ထပ်မံစုပ်ယူလိုက်ပြီး ပါးစပ်အတွင်း၌ တန်ကြီးတလျှောက် လျှာလေးဖြင့် တို့ထိကစားလိုက်လေရာ...ကြီးမှာ လေတင်းလာသော စက်ဘီးကျွတ်ကြီးပမာ ပေါက်ကွဲတော့မယောင် တင်းမာလာလေတော့သည်။

သံလုံးက ခွက်ခွက်ဝင်အောင် လှုပ်ရှားသွားသော မိမိပေါင်အရင်းကိုပွတ်မိရင်း တန်ကြီးကို မြေပွေးမ ပါးစပ်အတွင်းမှ ဆွဲချွတ်လိုက်သည်။ သူ့တကိုယ်လုံး တဆပ်ဆပ်တုံနေသည်။ ကြောမှ ချွေးသီးများ လိမ်ဆင်းလာ၏။ မြေပွေးမ ပေါင်တဖက်ကို ဆွဲမလျှက် တဖက်ကို ခွထောက်ပြီး ကားပွင့်နေသော ကြီး အတွင်းသို့ ကြီးကို

ထိုးသွင်းရန်နေရာယူလိုက်လေသည်။

ခန္ဓာကိုယ်လေး ခပ်လိမ်လိမ်ကြွစောင်းစောင်းလေး မွေ့ယာပေါ် လဲကျသွားသော မြွေပွေးမက သံလုံးလုပ်သမျှကို အလိုက်သင့်လေး ပျော့တော့စွာ လိုက်လျောရင်း မိမိထဲသို့ သံလုံးကြီး သွင်းမည် အချိန်ကိုရင်တဖိုဖိုဖြင့် စောင့်မျှော်နေမိရာလေသည်။

ကြီးမားသော တန်ကြီးက အဝထဲသို့ လက်မဝက်ခန့် နှစ်မြှုပ်နေစဉ် သံလုံးက သူ့နှစ်လုံးကို နေရာချမပြီးသေး...လှုပ်စီ..လှုပ်စီနှင့် မထိတထိလေး အခံနေရရှာသော မြွေပွေးမမှာ မချင်မရဲဖြစ်နေရ၏။ သံလုံးက မြွေပွေးမပေါင်တန်ကြီးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ခြေသလုံးမှစ၍ ပွတ်သပ်ပေးရင်း တဖြေးဖြေး ပေါင်အရင်းအထိသို့ လျှော့တိုက်ပွတ်ဆင်းပြီး နှုတ်ခမ်းတချမ်းကို လက်ဖြင့်ဆွဲဖြုတ်ပြီးမှ တန်ကြီးကို အသာအယာ စိုက်သွင်းချလိုက်လေသည်။

‘ဗြစ်’ဟူသောအသံက ဒစ်ကြီး ထဲ အပျိုမှူးကိုဖောက်ပြီး ကျွံဝင်သွားချက်ဖြစ်ပြီး မြွေပွေးမဆီမှ ‘အား’ ကနဲ မချိမဆဲအသံလေးက လည်ချောင်းမှ ထွက်လာသည်။

‘ဗြစ်..အစ်...ပြုတ်..ပြုတ်..’အောင်မလေး ..အား..အာ..အား....’
မြွေပွေးမ လက်တဖက်က ဆွဲမထားခြင်းခံထားရသော သူမပေါင်တန်ကြီးကို မနားမနေ ဒလစပ်ပွတ်သပ်ရင်း ထိုးထိုးထွန်ထွန်ဖြစ်သွားရရှာလေသည်။
ခပ်စောင်းစောင်းလေး လှဲအိပ်နေသည့်အတွက် ကိုယ်တခြမ်းအောက်သို့ ရောက်နေသော လက်ကလေးတဖက်က စောက်မွေးများကြားသို့ ထိုးသွင်းပြီး တပြစ်ပြစ်နှင့် ပွတ်သပ်နေမိလေသည်။ အတွင်းသို့ ပြစ်ပြစ်နှစ်နှစ်ကြီးထိုးထည့်ခြင်းခံထားရသော တန်ကြီး၏ လုံးပတ်ထွားကြိုင်းမူကြောင် နှုတ်ခမ်းသားတိုက် နီရဲယောင်ကိုင်းလာပြီး အပိုင်းပေါက်လေးမှာ ပါးလျှော့သော အရေပြားအပေါ် ယံလွှာလေးနှင့် အနားသပ်ထားသည့်အတွက် မကြာမှီ စုပ်ပြိတော့မည် အရိပ်အယောင်များ တွေ့ထိခံစားနေရပါ၏။

တန်ကြီးမှာ ငါးရှည်ခေါင်းနွယ် ဦးထိပ်က သေးငယ်သယောင်ထင်ရသော်လည်း အလယ်တိုင်ကိုယ်လုံးကြီးမှ အရင်းသို့တိုင်အောင် ထုတ်ထည့်နိုင်မာလွန်းနေပေရာ တကြိမ်တခါမျှ အမခံဖူးသေးသော မြွေပွေးမလေးမှာ တစ်ပြီးကွဲထွက်တော့မယောင် ကြပ်တည်းစွာ အောင်သက်သော ဝေဒနာကို ခံစားနေရလေသည်။
မြွေပွေးမခမျာ အောင်သက်သက်ပေမဲ့လဲ တခါမှခံစားဖူးသော ယောက်ျားတယောက်၏ လိင်တန် အရသာကို ယခင်က စိတ်ကူးအိမ်မက်ထဲမှာသာ ခံစားဖူးသည်မို့ ယခုလို လက်တွေ့ ခံစားနေရသောအခါ အသည်းတလိုက်လိုက် ရင်တဖိုဖိုဖြစ်နေရှာ လေသည်။ ပြီးတော့ သူ့ကိုတက်ချနေသူက ငယ်ချစ် အားကောင်း မောင်းသန်.. သံလုံး...

သံလုံးက လက်ငှေ့သမား ပီသပါပေသည်။ သန်လိုက်သည်မှာ ဆိုဖွယ်ရာမရှိ။ အံကြီးကြိတ်ပြီး မြွေပွေးမကို စိတ်ရှိလက်ရှိဆောင်နေပုံများ....အိမ်ကြမ်းခင်းများပင် တချက်တချက် တုံ့ကနဲ တုံ့ကနဲ..လှုပ်ခါသွားပေသည်။

‘ဗြစ်..ပြုတ်..ပြုတ်...ဖတ်...ဖတ်..’
‘ဟင်..အာ...အင်..အင်..အင်..ဟင်..’

လိင်တန်တဝက်လောက်အရောက် ..ခပ်သွက်သွက် ပြန်စိုက်ပြီး ဆောင်ချ လိုက်သော အရှိန်က မြွေပွေးမ ကိုယ်ပေါ် တွင် တည်းတည်းလေး တင်ထားသလို ပုံ့ပုံ့ အိအိလေးရှိသော နို့ကြီးနှစ်လုံးကို ငလျင်လှုပ်လိုက်သလို သွက်သွက်ခါအောင် ရှေ့နောက်လှုပ်ရမ်းသွားစေလေသည်။

သံလုံးက ပေါင်ကြောကြီးတွေ တင်းကနဲ တင်းကနဲ ဖြစ်သည်ထိ ..အားစိုက်စိုက်ပြီး အဆုံးအထိ ဆောင်ချရာ တချိတချိ ဒုတ်ကနဲ ဒုတ်ကနဲ အသံကို ကြားရလေသည်။

‘ပြုတ်..ပြုတ်..ပြုတ်..ဒုတ်’
‘အင်..အင်..အင်...အအား...အင်..အောင်မလေး’

မြွေပွေးမ လက်ဖျားလေး..ခြေဖျားလေးတွေ ကုတ်ကွေးကာ အကြောတွေ တွန့်ဆွဲကုန်သည် အထိ အရသာကြီးက ခံ၍ကောင်းလွန်းလှပေသည်။

‘ပြုတ်..ပြုတ်’
‘အ..အ..အ..အ..အင်..ဟို ..အိုး...အား..’
အရှိန်သည် မြင့်မားသော အဟုန်ဖြင့် သွက်သွက်ခါလာပြီး ကုတ်ကြီးမှာ ယိမ်းထိုးစပြုနေလေသည်။
ခြင်ထောင်တိုင်လေးခုက ယိမ်းကသလို ရှေ့နောက်ညီညာစွာ လှုပ်ခါနေရာ..ခြင်ထောင်ကြီး လှိုင်းထနေ၏။

ခပ်သွက်သွက်ကြီး ဆောင်နေသော သံလုံးက အရှိန်ကို ရုတ်တရက်လျှော့ချပြီး လေးငါးဆယ်ချက်ခန့်
လေးလေးမှန်မှန်ကြီးဆောင်လို ပေးပြီး..တဖန်..ယခင်အတိုင်း ဆက်တိုက် သွက်သွက်ကြီးဆောင်ချလိုက်သောအခါ...

‘အား..အိ..အင်..အင်း..ကျွတ်ကျွတ်’

မြွေပွေးမ စောက်ခေါင်းထဲ ပူထူဖိန်းရှိန်းလာကာ စောက် ပတ်တခုလုံး မီးပွင့်မတတ် ခံစားလိုက်ရ၏။
ထိုစဉ်..ဖျင်းကနဲ..ဖျင်းကနဲ..ပန်းထွက်လာသော သံလုံး၏ လိင်တန်ကြီးမှ လရေများက သူမ၏
စောက်ခေါင်းအတွင်းပိုင်းတခုလုံးကို ဒလစပ်အနှံ့ ပက်ဖျန်းခြင်းကို ခံလိုက်ရလေရာ...
အတွင်းမှ စောက်ရေများကလည်း ချဆီအထည်ခံလိုက်ရသလို ဒလဟောကြီး ပန်းထွက်ကုန်လေတော့သည်။

သံလုံးက အရှိန်မသေသေး။ အဆုံးအထိသွင်းကာ စောက်မွှေးနှင့် လမွှေးတို့ နှစ်တော တစ်တော ရောနေသည်အလား
ဆီးခုံချင်းဖိကပ်ထားပြီး လီ တန်ကြီးကို အားစိုက်လျှက် ဖိဖိတွန်းနေဆဲဖြစ်သည်။

ဒိတ်ဒိတ်..ဒိတ်..ဒိတ်ဒိတ်..ဆိုသော တုံခါမူ ပြတ်တောင်း ပြတ်တောင်း နှင့် လီ တန်ကြီးက တဖြေးဖြေးမာန်ကျလာပြီး
ခပ်ပျော့ပျော့အနေအထားသို့ရောက်လာမှ စောက် ပတ်ထဲ စိမ်ထားရင်း မြောက်ချိထားသော မြွေပွေးမခြေထောက်ကို
ခပ်စင်းစင်းပြန်ချလိုက်ခါ အဝတ်မဲ့ခန္ဓာကိုယ်နှစ်ခု ပူးကပ်လျက် ငြိမ်သက်နေကြပေတော့သည်။

‘ဒါပဲနော်..သူများ ပြောထားတာ’

‘ဘာလဲ အေး ရယ်...မောရတဲ့အထဲ’

‘ကြည့်ပါလား..အစ်ကိုနော်...ငဖြူလေးကို အရုံးပေးဖို့ ပြောထားတာလေ’

‘အော်..ဒါလား’

‘အော် ဒါလား မလုပ်နဲ့အကို...အေးအတွက် အရေးကြီးလို့ ပြောနေတာ..သိလား’

‘ဟဲ့ဟဲ့..အေးအတွက်..ဟော့ဒီမယားလေးအတွက် ဘာပဲလုပ်ရ လုပ်ရ ကျေနပ်မှာပါ...ဟုတ်ပလား...ဟင်’

‘သွားပါ..ဟင်း..သူက လူကို အပိုင်ကြိတာများ’

‘အေးကို အကိုက ဟိုငယ်ငယ်ထဲက ချချင်နေတာ’

‘ဟယ်..ကြည့်စမ်း ကြည့်စမ်း..မိုက်ရိုင်းလိုက်တာ’

မိတင်အေးခေါ် မြွေပွေးမက စောက် ပတ်ထဲ ဟက်တက်ကြီး စိမ်ထားဆဲဖြစ်သော လီ တန်ကြီးကို စောက်
ပတ်နှစ်ခြမ်းဖြင့် ခပ်တင်းတင်းလေး ညှပ်ရင်း ပြုံးယဲ့ယဲ့ပြော၏။

‘မိုက်ရိုင်းတာမဟုတ်ဖူး အေးရဲ့..အေး မှတ်မိလား...ဘ သူတော် ဆီက ကစားပြီး ပြန်လာတုန်း
သဲချောင်းလေးထဲမှာလေ...အေး စောက် ပတ် ကို အုပ်ကိုင်မိခဲ့ဖူးတာ’

‘တော်ပါ..နားရှက်စရာ’

‘အေး သတိမထားမိဖူးလားဟင်..အဲဒီတုံးက’

‘ဟုတ်တယ်..ဟွန်း..သတိမထားမိပဲ နေပါ့မလား’

‘သူ့လက်ညှိုးကြီးက အေးဟာထဲ ဝင်သွားတာ လူကိုဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်း မသိဖူး..ပြီးတော့ သူဟာကြီးကိုလဲ
ကိုင်မိတဲ့ဟာကို။’

‘အဲဒီတုံးက အေးစိတ်ထဲ ဘယ်လိုခံစားရလဲဟင်’

‘အင်..မသိဖူး..အေးမပြောတတ်ဖူး..ဒါပေမဲ့ အစ်ကိုဟာကြီးကို အေးလက်နဲ့ကိုင်မိတော့လေ..ဟိုဒင်း..အင်း..’

မိတင်အေးပြောရမှာ ရှက်သလိုလေး ပြုံးလိုက်သည်။

‘ကိုင်မိတော့ ဘာဖြစ်လဲဟင်..အေး’

‘စိတ်ထဲမှာ တမျိုးကြီးဖြစ်သွားတာပေါ့..ဟိုဒင်းလေ’

‘ဘာဟိုဒင်းလဲ’

‘ဟာ..အစ်ကိုကလဲ..သိသားနဲ့..မပြောရဲပါဘူး..’

‘ခုခြေထိရောက်မှ ရှက်နေရသေးလား..ပြောစမ်းပါ..အစ်ကိုကြားချင်လို့’

‘ဟင်း အင်းကွာ..ရှက်ပါတယ်ဆို’

‘အေး ကလဲ..တိုးတိုးလေးပြော’

‘ကဲ..ဒီလောက်တောင် ကြားချင်နေတာ..’ နှုတ်ခမ်းကို စုမဲ့မဲ့လေးလုပ်ရင်း ပြုံးကာ သံလုံးပါးနား တိုးကပ်လိုက်ရင်း...

‘ခံချင်လာတာပေါ့...စောက် ပတ်ကို အစ်ကို့လီ ကြီးနဲ့ လို တာကို ခံချင်လာတာပေါ့...ကဲ ကျေနပ်ပြီလား’

‘ဟင်း’ မြွေပွေးမ၏ ဣာသံလေးနှင့်ပြောသံကို ကြားလိုက်ရတော့ သံလုံးလီ ကြီး တင်းကနဲဖြစ်သွားလေသည်။

‘ဟုတ်လား...အဲ့ဒီတုန်းကသာ အစ်ကိုက အတင်းဆွဲလို့ ရင် အေးခံမှာပဲပေါ့နော်’
‘အင်းပေါ့...အဟင်း...အစ်ကိုက လုပ်မှမလုပ်တာ’
အပျိုဖြန့်အရွယ်က အဖြစ်လေးတွေပြောရင်း မိတင်အေးက သူမစောက် ပတ်ထဲစိမ်ထားဆဲဖြစ်သော လီ တန်ကြီးကို စောက် ပတ်နှစ်ခြမ်းနှင့် ညှစ်ညှစ်ကစားပေးလိုက်ရာ လီ ချောင်းကြီး မာတင်းလာလေသည်။

‘အေး အကိုကို တကယ်ချစ်လား...ဟင်’
‘အစကတော့ မချစ်ပါဖူး...အခုတော့ ချစ်သွားပြီ’
‘တကယ်နော်..အေး...တကယ်ချစ်တာ’
‘တကယ်ပါ အစ်ကိုရယ်..အစ်ကို့ ဟာကြီးက အေး...အစ်ကို့ကို စွဲလမ်းအောင် လုပ်လိုက်ပြီပဲကွယ်’
‘ဟင်း...’
‘အေး...အစ်ကို့ကို ဖင်ကုန်းပေးပါလား...ဟင်’
‘အာ..အစ်ကိုကလဲ...ရှက်စရာကြီး’
‘နှစ်ယောက်ထဲပဲ အေးရယ်...ကုန်းပေးနော်...အစ်ကို အေးဖင်သားကြီးကို အားရပါးရ ဆောင်လို့ ချင်နေတာ..ကြာပြီ..’
တစ်ခါထဲ..ဘာမှန်းလဲမသိဖူး..အမျိုးမျိုးခိုင်းနေတော့တာ ပဲ...ကဲ...ရော့..ကုန်းပေးမယ်...ဒါလောက်တောင် ချချင်နေတာ...အားရပါးရချ...ကဲ’

မိတင်အေးက လူချင်းခွာလိုက်ခါ ကုတင်ပေါ် တွင် လေးဘက်ကြီး ကုန်းခါ သံလုံး အလို ကို ခံမိနေပြန်လေသည်။ သံလုံးမှာ အနှစ်နှစ်အလလ တောင်းတခဲရသော မိတင်အေး ဖင်သားတင်းတင်းကြီးကို နောက်ဖက်မှ ခွေးမကို ခွေးထီးတက်ခွာသလို ခွတက်ကာ အားရပါးရဖိရင်း ကာမစည်းစိမ်ကို တင်းပြည်ကြပ်ပြည်ခံစားနေလေတော့သည်။

‘အား အစ်ကိုရယ်..ကောင်းလိုက်တာ..အား..နာနာဆောင်..မညာနဲ့..နာနာလို့ ..ဟင်း...အိုး..အိုး...’
ညည်းသံလေးနှင့်အတူ ဖင်သားကြီးကို သံလုံးဆောင်ချက်နှင့်အညီ နောက်ဖက်ကို ကော့ကော့ပေးနေသော မြွေပွေးမ၏ စောက် ပတ်နှင့်ဝှေးကို တဖြတ်ဖြတ်လာရိုက်နေသော ဖင်သားတစ်တစ်ကြီးတို့၏ အရသာကို အိမ်အောင် ခံစားရင်း သံလုံးမထိန်းနိုင်တော့.....မြွေပွေးမ ခါးလေးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆွဲကိုင်ရင်း ဖင်းကားကားကြီးကြားမှ စောက် ပတ်မို့မို့လေးထဲသို့ သုတ်ရေဖြူဖြူ များကို ပန်းထုတ်ခါ မြွေပွေးမမှောက်ယက်ကျသွားသော ကိုယ်လုံးအိအိကြီးပေါ် သို့ ရူးကနဲ စိုက်ကျကာ ဆန့်ငင်ဆန့်ငင်ဖြင့် အကြောဆွဲရင်း ငြိမ်ကျသွားလေတော့သည်။

ပထမ ပိုင်းပြီးပါပြီ
ဒုတိယ ပိုင်း - သံလုံးနှင့် နောက်ပေါက် လက်ဝှေ့မလေး စပယ်..မြဝတီမဲဆောက် မှောင်ခို
ခရီးကြမ်း...တောလမ်း...တောကြမ်း..ဘာတွေဘယ်လိုဖြစ်အုံးမ လဲ...ကြိုက်တယ်ဆို...စောင့်မျှော်ကြပါ..ဟဲဟဲ..